

20 august - 26 august

Isus Se îngrijea de nevoile oamenilor

Textul de memorat: „Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia Împărăției și vindecând orice fel de boală și orice fel de neputință care era în norod.” (Matei 9:35)

O credincioasă adventistă dintr-o țară africană n-a încetat să le slujească oamenilor nici după ce a ieșit la pensie. În localitatea ei, SIDA făcea ravagii, Cea mai urgentă nevoie era a orfanilor infectați, fiindcă erau subnutriți. În 2002, a început, cu sprijinul bisericii ei, să le ofere copiilor câte o masă consistentă, șase zile pe săptămână. A pornit cu 50 de copii, iar în 2012 a ajuns să hrănească zilnic 300 de copii. Așa s-a născut ideea de a înființa o grădiniță, la care, în prezent, sunt înscriși 45 de copii. Pe lângă acestea, membrii bisericii locale distribuie hainele primite de la ADRA, oferă legume și cereale cultivate de ei și au grijă de bolnavi. De asemenea, organizează clase de artizanat, unde femeile învață unele de la altele cum să confecționeze obiecte de artizanat pentru a-și câștiga existența. În urma acestor frumoase manifestări ale iubirii lui Isus, a venit la existență o nouă biserică. La început, erau doar cinci membri, dar în 2012 ajunsese deja la 160 de persoane care participau la serviciile de închinare în anul 2012. Dumnezeu le-a pus la dispoziție resursele necesare pentru a construi un orfelinat și un nou locaș de închinare.

Iată un exemplu cu adevărat impresionant, care subliniază o dată în plus cât este de important să ne îngrijim de nevoile oamenilor.

Duminică, 21 august – Solicitări neprevăzute

Isus coboară din corabie undeva în apropiere de Capernaum (Vezi Marcu 5). Ucenicii încă sunt afectați după tulburătoarea întâlnire cu demonizatul din Decapole. Ca de obicei, Învățătorul este așteptat de o mulțime de oameni. Fiecare are să-I spună ceva și se străduiește să ajungă aproape de El. Nici nu sosește bine, că și primește o cerere de ajutor, de data aceasta din partea fruntașului sinagogii.

1. Citește Marcu 5:22-43. În timp ce mergea să împlinească rugămintea fruntașului sinagogii, cineva L-a întrerupt. Ce i-a cerut această persoană și care a fost reacția Sa? Mai important, ce lecții ne putem însuși de aici? Cum reacționăm atunci când suntem întreruși din activitate pentru a ajuta pe cineva?

Să fim sinceri și să recunoaștem că nu ne place să fim întreruși din activitate. Suntem ocupați, avem multe de făcut și trebuie să ajungem în multe locuri. Ne punem anumite ținte și vrem să le atingem pe toate într-un anumit interval de timp. Solicitățile neprevăzute par a fi niște obstacole!

Când vine cineva la noi cu o urgență sau cu o cerere de a-l ajuta, ne simțim deranjați, mai ales dacă momentul nu este potrivit. Nu întotdeauna ne putem abandona treburile noastre. Dar de câte ori putem să le abandonăm o clipă și să dăm ajutor, dar n-o facem pentru că pur și simplu nu vrem?

De multe ori, cele mai mari ocazii de a răspunde nevoilor oamenilor vin prin solicitări neprevăzute. În general, noi evităm întreruperile și ne supărăm atunci când nu ne putem respecta programul. Când privim însă la slujirea lui Isus, remarcăm că unele cereri de ajutor la care a răspuns au ajuns la El sub forma întreruperilor. Deja am studiat pilda samariteanului milos. El își avea drumul lui și cu siguranță că se ducea undeva cu treburi. Cu toate acestea, s-a oprit și a ajutat un necunoscut.

Care este cea mai recentă situație în care cineva te-a întrerupt din activitatea ta ca să-ți ceară ajutorul? Cum ai reacționat?

Luni, 22 august – Cu ce te pot ajuta?

2. Citește Marcu 10:46-52 și Ioan 5:1-9. În ambele situații, Isus a pus întrebări. De ce a procedat astfel?

Observă că, în ambele situații Isus i-a întrebat cu cei putea ajuta, deși nevoile lor erau evidente pentru oricine, iar El le cunoștea deja cu exactitate! Mântuitorul le-a pus aceste întrebări în semn de respect. El sa arătat dispus să-i asculte, dovedind, astfel, că-I păsa de problemele lor. În multe situații, oamenii nu-și doresc altceva decât să aibă pe cineva cu care să vorbească, pe cineva care să-i asculte, fiindcă, o știm cu toții, atunci când vorbim despre frământările noastre, simțim că ni se ia o povară de pe suflet.

Cum te-ai simți dacă, atunci când ai intra într-un cabinet medical, medicul s-ar uita puțin la tine, ți-ar scrie imediat o rețetă și te-ar invita să ieși din cabinet? Bineînțeles, te-ai îndoii că a reușit să-ți identifice problema. Ai spune, probabil: „Doctorul nu m-a întrebat unde mă doare, nu mi-a ascultat inima, nu mi-a măsurat tensiunea arterială...” Una dintre regulile esențiale în practica medicală este aceasta: „Întâi stabilește diagnosticul și apoi tratează!”

Principiul acesta este foarte util și în lucrarea misionară medicală, al cărei obiectiv este starea de bine a oamenilor și împlinirea nevoilor lor pe toate planurile. Prea multe biserici consideră că știu deja care sunt nevoile oamenilor sau fac presupuneri cu privire la ce trebuie făcut pentru a-i ajuta. Când ne luăm timp să stăm de vorbă cu ei despre nevoile lor și ale localității în care trăim, le transmitem că ne pasă de ei și aflăm ce servicii vor fi apreciate. Totodată, ne facem prieteni noi.

„Aduceți-vă aminte că puteți frânge chiar și cea mai aprigă împotrivire prin manifestarea interesului personal față de oamenii pe care-i întâlniți. Cât a trăit pe pământ, Hristos a manifestat un interes personal față de oameni, bărbați și femei deopotrivă. Oriunde Se ducea, El era un misionar medical. Și noi ar trebui să mergem din loc în loc și să facem bine, la fel ca El. Am primit porunca de a-i hrăni pe cei flămânzi, de ai îmbrăca pe cei goi și de a-i mângâia pe cei întristați.” - Ellen G. White, *Welfare Ministry*, p. 162

Cei mai mulți dintre noi ne exprimăm opiniile fără dificultate. Cum ne putem deprinde să fim niște ascultători mai buni?

Marți, 23 august – Nevoile mai profunde

Fiindcă era Dumnezeu, Isus îi cunoștea pe oameni mai bine decât se cunoșteau ei înșiși. În evangheliile găsim relatate numeroase situații în care El a arătat că știa ce gândeau ei la momentul acela (vezi Marcu 2:8) și că le cunoștea trecutul (Ioan 4:18).

3. Citește Psalmii 139:1-13. Ce impact are asupra noastră faptul că Dumnezeu știe totul despre noi?

După cum am văzut ieri, Isus cunoștea nevoile oamenilor și le împlinea exact. El le cunoștea chiar și nevoile cele mai profunde. O dovadă în acest sens este istoria slăbănogului. Nevoia lui evidentă era vindecarea trupului, exista totuși o nevoie mai adâncă, a sufletului. De aceea, înainte să-i spună să-și ia patul și să umble, Isus ia spus: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”

4. Citește Marcu 2:1-12. Ce se petrecea în sufletul acestui om? Este posibil ca și oamenii cu care lucrăm noi să aibă nevoia aceasta mai profundă?

Isus știa că problema acestui bolnav nu era în primul rând una de ordin fizic. „Dar mai mult decât vindecare fizică, el dorea eliberarea de povara păcatului. Dacă ar fi putut să-L vadă pe Isus și să primească asigurarea iertării și a păcii cu Cerul, el ar fi fost mulțumit fie să trăiască, fie să moară, după voia lui Dumnezeu.” - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, ed. 2014, p. 246

Noi nu avem această capacitate a lui Isus, de a cunoaște ce se petrece în străfundurile inimii cuiva. Dar știm că orice om cu care lucrăm este afectat de păcat. Indiferent care-i sunt nevoile de suprafață, el are nevoie de har, de asigurare, are nevoie să știe că există un Dumnezeu care-l iubește, care Și-a dat viața pentru el și care îi vrea numai binele.

Gândește-te cât de mult tânjești după asigurarea că ești mântuit și că Dumnezeu te iubește. Cum îi poți ajuta și pe alții să primească această asigurare?

Miercuri, 24 august – Tabita din Iope

5. Citește Faptele 9:36-42. Ce a făcut Tabita în Iope, când a aflat despre nevoile oamenilor din jurul ei? Cine sunt „Sfinții” și „văduvele” din versetul 41?

Tabita era o femeie de acțiune. „În Iope, era o ucenică numită Tabita” (Faptele 9:36). Se poate spune și despre biserica ta: „În _____ [numele localității tale], este o biserică numită [numele bisericii tale]”, care face „o mulțime de fapte bune și milostenii”?

„Sfinții” sunt membrii bisericii, iar „văduvele” pot fi unele persoane din biserică sau din afara ei. Tabita se ocupa de ambele categorii. Și tu ar trebui să faci la fel. Preocuparea consecventă pentru cei din biserică este o bună strategie de evanghelizare (Faptele 2:42-47), pentru că, atunci, cei din afara bisericii vor spune: „Uite cât de mult se iubesc adventiștii de ziua a șaptea și câtă grijă își poartă unul altuia!”

6. Citește Ioan 13:34,35 și Ioan 15:12. Ce principiu este enunțat în aceste trei texte și de ce este important să-l respectăm, ca biserică? De ce uneori ne este greu să o facem?

Când faci planuri pentru a le sluji persoanelor din afara bisericii, ar trebui să alegi mai întâi un mod sau un stil de slujire. Amy Sherman descrie trei stiluri de slujire a bisericii în societate: (1) *Stilul colonistului* urmărește împlinirea nevoilor localității în care se află biserica. Așa a lucrat sora noastră din Africa. (2) *Stilul grădinarului* constă în dezvoltarea de relații de slujire cu cartierele din proximitatea bisericii. Pentru membrii bisericii, zonele învecinate sunt o „grădină” sau o extensie a bisericii lor. În unele situații, mai multe biserici se asociază pentru a organiza un centru de servicii sociale într-o zonă a localității. Într-un oraș, mai multe biserici s-au ocupat de un magazin de alimente sănătoase, iar datorită lui a apărut o nouă biserică. (3) *Stilul păstorului* are ca public-țintă un anumit segment de populație, nu o anumită zonă geografică, – Adaptare după Ronald J. Sider et al., *Churches That Make a Difference: Reaching Your Community with Good News and Good Works* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2002), p. 146

Joi, 25 august – Biserica la lucru

„Încredințează-ți lucrările în mâna Domnului și îți vor izbuti planurile” (Proverbele 16:3).

După ce-și formează o viziune clară despre modul în care le poate sluji oamenilor din localitatea în care se află, biserica ta trebuie să conceapă un plan de colaborare între departamente, pentru a transforma viziunea în realitate. Chiar dacă nu te numeri printre conducătorii bisericii, poți contribui și tu. Este bine ca toți membrii să înțeleagă acest proces, dacă vor ca misiunea lor în societate să aibă succes.

Ideal ar fi ca planul strategic al bisericii să fie conceput în funcție de următoarele trei lucruri: (1) principiile din Biblie și din scrierile Spiritului Profetic, (2) informațiile despre nevoile populației și (3) propunerile membrilor bisericii. În unele biserici au fost organizate întâlniri administrative în care membrii au fost chemați să-și împărtășească ideile și aspirațiile legate de slujirea societății, și de îmbunătățirea activității bisericii lor.

7. Citește Luca 14:25-35. Ce ne spune acest pasaj despre implicare și despre planificarea necesară pentru împlinirea misiunii bisericii din care facem parte?

Când te gândești câte eforturi sunt necesare pentru a împlini eficient nevoile concetățenilor tăi, s-ar putea să tragi concluzia că se cer prea multă implicare și prea mult timp. De regulă, preferăm să scăpăm cât mai repede de orice obligație. Aceste două exemple ne atrag atenția să luăm în serios responsabilitatea misiunii și a uceniciei. Ele ne aduc aminte că analiza și planificarea sunt esențiale. Așa procedează administratorii buni. Gustul sării din Luca 14:34 reprezintă devotamentul. Fără el, slujirea noastră, ucenicia noastră, este inutilă și fără sens. Este necesar un devotament neabătut și plin de zel pentru Domnul nostru și, dacă îl avem, vom avea și un devotament neabătut și plin de zel pentru a ne sluji semenii.

Ce poți face pentru a colabora cu biserica ta la planificarea și organizarea unor acțiuni sociale în localitatea voastră?

Vineri, 26 august – Studiu suplimentar

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acesta, citește Deuteronomul 15:11; Iov 29:11-17; Proverbele 14:31; 19:17; Faptele 3:6; Iacov 1:27-2:5.

La fel ca Isus, Pavel a ținut cont de nevoile exprimate de oameni și le-a împlinit. Un exemplu elocvent este modul în care a acționat în Atena, pe Colina lui Marte. Indignat de idolatria pe care o văzuse în cetate, el a purtat discuții vii nu doar cu elita locală, ci și cu oamenii pe care ia întâlnit în piață. În felul acesta, le-a cunoscut nevoile și problemele. A descoperit că aveau în inimă o căutare după un Dumnezeu necunoscut și că aveau nevoie să-L cunoască pe Dumnezeul adevărat și să abandoneze închinarea la acei idoli neputincioși. A început atunci să le predice în sinagogă, unde veneau atât iudei, cât și „oameni temători de Dumnezeu” (Faptele 17:17). Cu alte cuvinte, a profitat de ocazie și le-a vestit Evanghelia. El a mers acolo unde erau ei, în piață și pe stradă. Mulțimile credeau într-un fel de divinitate pentru că ridicaseră un altar pentru un „Dumnezeu necunoscut” (Faptele 17:23). Apostolul chiar a citat dintr-un poet al lor care exprimase un adevăr: „Suntem din neamul Lui” (Faptele 17:28). Pavel ia luat pe oameni așa cum erau și a încercat să-i desprindă de idoli lor și să-i pună în legătură cu Dumnezeul cel viu, cu Isus cel înviat. Pe scurt, Pavel s-a interesat care erau nevoile ateniienilor și apoi a încercat să-i ajute să și le împlinească.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: 2 Cronici 31 - Ezra 1

1. De ce a izbutit împăratul Ezechia în toate planurile lui?
2. Cât timp a domnit împăratul Manase?
3. Cum este caracterizat împăratul Iosia?
4. Cum a fost sărbătoarea pascală din vremea lui Iosia?

Viața lui Isus, capitolul 87

5. Ce a trebuit să îndure Hristos timp de 33 de ani pe pământ?